



NS uudistebülletään

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1103

04.05.2024 (135)

Michael Kühnen

Teine revolutsioon I köide: Usk ja võitlus

16. osa

Me ei taha neid paljusid teisi - leigeid, kahtlejaid, asjatundjaid, kodanikke!

Nad tulevad iseenesest, kui edu on meie poolel. Meid ei huvita kodanliku maailma skruplid ja hirmud. Niikaua kui me hoiame kokku, moodustame konspiratiivse kogukonna, oleme võitmatu. Ja kui tuhanded istuvad vanglates ja teisi jahivad kõik:

Meie sees põleb tuli, mida ainult surm suudab kustutada! Suurtükid hammustavad meid. Nad ei mõista meid ja seetõttu jäävadki nad abituks. Nad mõtlevad - "heaolu", "rahu", "majanduskasv", nad kohtlevad meid nagu kurjategijaid ja samal ajal ütlevad:

"Minge reaktsiooni, rahvusdemokraatide juurde, leppige selle riigiga ja keegi ei tee teile haiget."

Ei! Me ei tunnusta seda süsteemi kunagi, me ei lase Saksamaa reetmist kunagi karistusega! Meid ei saa osta ajal, mil kõik näib olevat müüdav. Me seame oma tahte selle lagunemise, dekadentsi aja vastu. Me sülitame teie auväärseuse peale, mis on ainult kardin, mis varjab teie kujuteldamatut kurjust ja kõlvatust! Me ei kummarda vägivalla ees, me ei kummarda altkäemaksu ees, me ei kummarda teie magusate

sõnade klappimise ees, milles te vaevalt end enam usute. Kuidas me saame sellesse uskuda?

Meie olemust iseloomustab kuus mõistet:

Usk.

Kuulekus.

Võitlus.

Toverlikkus.

Will.

Võimsus.

-

Usk Saksamaasse ja meie liikumisse on meie pühendumuse liikumapanev jõud.

Mõtlematu küünilisuse, tüdinud ülbuse, aga ka resignatsiooni ja tuima hukkamõistu maailmas valvame oma usu kuumat tuld. See määrab meie noore elu, annab meile jõudu ja lootust tulevikuks. Ja ometi ei ole selles usus midagi ketramatut ega mõeldamatut. Sellel on konkreetne sisu - meie inimesed - ja konkreetne eesmärk - nende tulevik. See usk on meie mõte ja eesmärk ning me peame seda alati säilitama. "Usk liikumisse!" See tähendab ka:

"Usalda nende juhtkonda!" Võitleja peab suutma kohaneda, peab õppima kuuletumist harjutama: **"Kes ei ole õppinud kuuletuma, ei suuda kunagi käske anda!"**

Kuulekus on meie revolutsiooni suur voorus.

Liikumises, mis asetab parima inimese tippu ja annab talle kogu käsu ja distsiplini, tuleb rangelt järgida kuulekust. Ma ei pea silmas hingetu kaadri kuulekust, vaid vabatahtlikku, entusiastlikku soovi aidata oma distsipliiniga kaasa meie kõigi ühise suure unistuse elluviimisele. Me ei saa lubada endale suuri arutelusid, kui me tahame võita. Üks inimene juhib ja kannab täielikku vastutust - teised peavad ühinema meie revolutsiooni suurel rindel, kuni nad ise on valmis teenima liikumist ametikandjana, võib-olla isegi ühel päeval poliitilise juhina.

Võitlus on meie elu eesmärk.

On tervislik ja loomulik leida rõõmu võitluses ja mehelikus proovilepanekus. Ainult siis, kui me oleme võitluses, kinnitame end, astume vaenlasele vastu, leiame oma õnne ja teenime tõeliselt liikumist. Paljud inimesed peavad kõnesid, aga meiega tuleb võidelda, pühenduda, võtta vastu tagakiusamisi ja ohvreid. Selles maailmas on asjad alati muutunud ainult läbi tegude, mitte kunagi läbi uhkete

kõnede! Mitte miski ei ole tõeline enne, kui see on end võitluses tõestanud, seal aadeldatud ja kinnitatud. Lahing, jõudude võitlus, see on parimate, väarikate väljalimine. Siin on need inimesed, kes teevad ajalugu, siin langetatakse otsuseid. Me ei väldi võitlust - me otsime seda! **Meie jaoks on ainult kõik või mitte midagi!**

Kas me hävitame oma vaenlased ja koos nendega ka oma rahva, või me oleme katse ebaõnnestunud. Me ei tohi kunagi teha kompromisse, me peame igas olukorras jääma revolutsionäärideks, paindlikuks taktikas, kuid teraseks põhimõtetes. On loomulik, et selline eluhoiak, mis põlgab mugavust ja nõuab ohvreid, saab alati meeldida vaid vähestele - parimatele. Meie uhkus on kuuluda nende hulka.

Meie kogukonna aluseks on kaastunne.

Meil on ees raske tee - konfliktid vanematekoduga, arreteerimised, kohtuprotsessid. Ahistamine, tagakiusamine ja vangla. Kõike seda on võimalik taluda ainult siis, kui tunneme ja teame, et kuulume kokku. Liikumine peab saama noorte võitlejate jaoks tõeliseks koduks. Siin võetakse neid tõsiselt - nende soovid, ideed, mured, probleemid - siin hoolitakse nende eest, siin seisab üks teise eest. Siin ei ole tähtis, kes on põhikooliõpilane või üliõpilane, õpipoiss või töötu, siin küsitakse ainult: **"Kas sa oled hea seltsimees, võitlusvalmis võitleja ja sirgjooneline sakslane?"**.

Seltskondlikkus on meie liikumise kõige olulisem nõue üksikisikule. Kellelgi, kes ei suuda või ei taha olla teistele seltsimees, ei ole kohta meie ridades! Me peame seda vaimu säilitama, ainult siis, kui meie seltsimeelsuse eeskuju on veenev, siis on meie võitlus kõigi sakslaste Volksgemeinschaft'i eest mõttekas.

Tahe on meie võidu eeltingimus.

Me ei usu saatust ega juhust, me ei ole meeletel meie vaenlaste üleoleku ees ja me naerame kodanliku maailma süngetele ettekuulutustele:

Me teame, et tahe kujundab maailma. Distsiplineeritud, vannutatud kogukond võib saavutada selles maailmas kõike, kui kirglik veendumus ja terasest tahe saavad kokku. Kas Saksa ajaloos on olemas suurem kangelaslaul kui see, mis algab seitsme mehega, vallutab rahva, trotsib kuus aastat vaenlaste maailma ja reetmise kuristikku ning pärast kaotust võidab keelust ja terrorist hoolimata taas noorte südamed? Ja seda kõike vaevalt sajandi jooksul. See on tahte jõud ja just see tahe pani Adolf Hitleri ütlema: **"NATSIONAALSOCIALISM MÄÄRATAB SAKSA HISTORIA NÄLJASED Tuhanded AASTAD!"**.

Võim on meie võitluse eesmärk.

Me ei ole sektantid! Poliitiline masturbeerimine on meist kaugel. Tahtmine võimu poole on terve, me ei karda selle poole püüelda. Kuid me ei soovi seda mitte enda pärast, vaid selleks, et kujundada maailma oma ideede järgi. Võimu kuritarvitamist ei ole oodata inimestelt, kes on läbinud meie liikumise kooli. Kuid võim on midagi jagamatut:

Piiratud võim on institutsionaliseeritud võimetus. Seepärast nõuab natsionaalsotsialistlik liikumine kogu Saksamaal piiramatut võimu. See õigus tuleneb meie võitlejate ohvritest rahva eest viimase kuuekümneme aasta jooksul ja meie partei enesekindlusest. Need on kõrged eeldused, mistõttu meie liikumine jääb veel pikaks ajaks arvuliselt väikeseks. Aga me tahame, et see nii oleks.

Kui aeg on küps, tekib praegu moodustatavatest kaadritest massiline liikumine, kuid juhtide korpuse valikut tuleb siiski mõõta nende nõuete alusel. Ja nii kehtivad meie suhtes need mõisted, mis - fašismi poolt 1919. aastal välja mõeldud - on saanud seaduseks kõikide riikide ja aegade rahvuslikele vabadusvõitlejatele. Kohaldatakse Mussolini sõna

:

"Uskuge! Kuuletuge! Võitle!"

Selline kogukond peab ühel päeval olema võidukas, ükskõik kui palju vastaseid meie teel ka ei oleks, ja nii laulavad meie noored võitlejad vanu värse:

**"Me ei hooli alt ja ülalt,
ja võib anda meile kogu maailma
needus või ka kiitus,
just nii, nagu talle meeldib!"**

TEINE REVOLUTSIOON

Minult küsitakse sageli, kas Hitler ei teinud üldse mingeid vigu, ja mind vaadatakse alati õudusega, kui ma vastan: *"Hitler tegi suure vea: Ta ei olnud 1933. aastal piisavalt radikaalne!"*

Ma ei taha tekitada mingeid arusaamatusi:

Revolutsioon ei pea lõppema püssirohu, "laskurkorpuste" ja barrikaadidega. Ma ei kritiseeri Hitleri strateegiat revolutsiooni "ilma" aknaklaasi lõhkumata. "Kui see on võimalik - seda parem".

Kuid 30. jaanuari 1933. aasta rahvuslik ülestõus jäi pooleli. Õigesti, revolutsiooniline armee miljonite SA:

"Rahvuslik revolutsioon on olnud - kus on sotsialistlik revolutsioon?" Varsti rääkisid revolutsioonilised natsionaalsotsialistid teisest revolutsioonist, SA-riigist, mis pidi tulema. Selle Teise revolutsiooni väsimatu eestvedaja oli SA staabiülem Ernst Röhm. SA koosolekute, paraadide ja marsside laine, Röhm'i intervjuud ja kõned - kõik see teenis seda, et hoida revolutsiooni vaimu elus, et jõuda lähemale eesmärgile, milleks on reaktsiooni purustamine marksismi järel. Ja Ernst Röhm ei olnud ükskõik kes:

Adolf Hitler on alati pidanud tunnistama, et ilma temata poleks võit olnud võimalik. Tema oli see, kes oli tormiosakondade väsimatu organiseerija, kes saavutas liidriks võidu mõõtmatu ohvrite ja lakkamatu pühendumusega. Tema oli see, kes tegi NSDAP-st pärast selle asutamist aastatel 1919-1923 tõsise poliitilise teguri oma sidemete kaudu Reichswehri ja Freikorpsi juurde. Alates 1931. aastast tagas ta partei sõdurite ühtsuse ja distsipliini ning sai SA paljukiidetud vaimu tegelikuks loojaks. Tema pühendumus ja lojaalsus Führerile olid sama tuntud kui tema selge diplomaatiline ja kompromissitu otsusekindlus.

Nii oli ka Ernst Röhm see, kes sai suurima au, mille andis talle natsionaalsotsialistlik liikumine:

Ernst Röhm kõndis 1933. aastal "Reichspartei võidusamba kongressil" 9. novembri märtrite surnute austamisel Führeriga võrdväärseks kõrvuti. Ei enne ega pärast võimuhaaramist polnud seda parteikaaslasele kunagi lubatud. Sellega tõstis Adolf Hitler sümboliseks esile staabiülema teeneid natsionaalsotsialistliku liikumise võidu saavutamisel. Kogu Saksa vabadusliikumise jaoks on Ernst Röhm meie võitluse eeskuju! Ja vahepeal on natsionaalsotsialistlik liikumine, NSDAP/AO, teda ka ametlikult rehabiliteerinud. Ernst Röhm ei kavandanud kunagi putschi Hitleri vastu, ta langes reaktsiooniliste elementide - eriti Wehrmachi ringkondades - rämpse intriigide ohvriks. On olemas otsene joon 30. juunist 1934 - SA võimustamisest - kuni 20. juulini 1944 - reaktsiooni putšini. Üks oleks olnud mõeldamatu ilma teiseta.

See on noore põlvkonna revolutsiooniliste võitlejate veendumus, kuid meiega nõustuvad ka paljud vanemad seltsimehed, kes veel tunnevad sündmusi, nn "Röhm'i putši", omaenda kogemusest. Nemad, NSDAP endine revolutsiooniline tiib, on ainsad, kes on jäänud lojaalseks. Teised - konservatiivid, filisterlased ja reaktsioonlased - muutusid enamasti reeturiteks, nad unustasid au ja vande ning leppisid sõjajärgse okupatsioonirežiimiga, kellest mõned hiljem teenisid kõrgetel ja kõrgeimatel ametikohtadel. Meie liikumise ajaloos ei tule enam "Harzburgi

rinde" ega "Potsdami päeva".

Kes see täpselt on? Reaktsioon?

Millised poliitilised ja ideoloogilised hoovused on selle termini taga peidus? Reaktsioon meenutab mitmepalgelist koletist. See hõlmab liberaalseid ja rahvuskonservatiivseid jõude, vanu klasse ja kihistunud ühiskonna kihtide esindajaid, st kõiki neid, kes klammerduvad privileegidesse, mis on juba ammu vananenud ja mõttetuks muutunud. Reaktsioon hõlmab politiseerivaid kirikuringkondi ja sionistlikke arvamuskujundajaid, samuti kogu korrumppeerunud valitsevat demokraatide ja okupatsiooniteenistujate klassi, lühidalt öeldes kõiki neid, kes on huvitatud selle süsteemi jätkuvast eksisteerimisest, mis hävitab meie rahva tulevikuvõimalusi.

Kolm otsustavat kaotust selle ajaloos põhjustas natsionaalsotsialismile reaktsioon:

9. novembril 1923 surus reaktsiooniline Baieri valitsus ja sõjaväeline juhtkond natsionaalsotsialistliku revolutsiooni vägivalla ja ebalojaalsusega maha.

30. juunil 1934 võeti reaktsiooniliste ringkondade intriigide tõttu revolutsiooniline SA võimust ja Ernst Röhm, teise revolutsiooni sümboolne kuju, tapeti koos peaaegu kogu SA juhtkonnaga.

20. juulil 1944 saavutas lakkamatu, kuritegeliku reetmise deliirium oma verise kulminatsiooni. Järgnenud puhastus tuli 10 aastat liiga hilja ja ei suutnud enam kaotust ära hoida.

Reaktsioon on ohtlik vastane, sest ta suudab end osavalt maskeerida:

Okupatsioonirežiim esineb liberaalse demokraatiaga ja kapitulatsioonipoliitikut rahvuslikult usaldusväärsete patriootide ja antikommunistidena.

Reaktsioon ei ole õiglane vastane, nagu näiteks marksism ja selle järgijad. Samuti ei ole see ühtne organisatsioon, mida saab raskusteta rünnata ja hävitada. Reaktsioon on kodanlike skruplite, hirmude ja rumaluse kehastus, mis on muudetud poliitikaks. Seepärast on selle vastu nii raske võidelda ja see on meile nii ohtlik.

Meie liikumise suurimaks vaenlaseks reaktsioonilaagris on aga Saksa Rahvuslaste ja Rahvusdemokraatide nn "rahvuslik opositsioon" (mida siinkohal ei mõisteta ainult erakondade nimedena). Need "ka-natsionaalsed" täidavad - teadlikult või ebateadlikult - oma ülesannet pehmete rõhumiste suures segaduses. Nende kohanemine süsteemiga isoleerib parempoolsed meie aja revolutsioonilistest vooludest. Nende majandus- ja kapitalihuvide kaitsmine võõrandab meid suurest hulgast rahulolematutest ja ebasoodsas olukorras olevatest inimestest. Nende katse kujundada rahvusleeri "parimaks CSU-ks, mis kunagi oli" - nende antisotsialism - maksab meile tööliklassi poolehoidu. Nende silmakirjalik rahvuslik propaganda ja

nende sallimine riikliku julgeoleku poolt seob paljusid seltsimehi, kes muidu oleksid meiega liitunud.

See "rahvuslik väikeporvandus", need tagurlased, on meile pärast sõja lõppu mitmel kujul vastu astunud. Nende seni viimane kehastus on NPD - Saksamaa Rahvusdemokraatlik(!) Partei. Selle ajalehe ülesanne ei ole tegeleda päevapoliitikaga. Siin ainult nii palju:

Meie eesmärk peab olema NPD lõhestamine ja hävitamine ning selle revolutsioonilise, patriootliku tiiva ülevõtmine ise. Sest NPD ja sellega võrreldavad rühmitused ei ole rahvuslikud! Nad on Kahride, Lossowide ja Seisserite, Hindenburgide ja Hugenbergide, Strausside ja v. Thaddenite pärijad. Nad on reaktsiooni Trooja hobune. Nad ei tohi enam kunagi olla liitlased võitluses uue Saksamaa eest. Me peame neid otsima mujalt:

Rahulolematute, ebasoodsas olukorras olevate inimeste, tööliste ja töötute ning rahutute noorte seas, kes on homse revolutsiooni kandjad.

Seetõttu erineb meie revolutsioon 30. jaanuari 1933. aasta esimesest revolutsioonist!

Mitte tingimata vägivaldsem, vaid järjekindlam!

Me tunneme nüüd oma vastaseid ja vaenlasi, me teame, et peame hoidma revolutsioonilist tuld endas. Me ei ava liikumise ridu vääramatutele. Ja me ei puhka ega puhka enne, kui meie isamaa vaenlased on hävitatud. Ärge laske kedagi meis petta:

Need, kes meie vastu võitlevad, purustatakse; need, kes meie üle naeravad, kaotavad varsti oma naeru!

Kuid otsivad meie rahva, ulatame oma käe!
neile, ausalt parema tuleviku
kes teed poole

KÕIK SAKSAMAA EEST!


NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENGLIEDERUNG

Der Kampf geht weiter !

Nothing takes us back to the capitulation of the Wehrmacht on 8. May 1945 as the national-socialist struggle against the Jew and the Bolshevik. And even today we in Germany, and elsewhere, are still fighting the same fight!

„Militärisch von Deutschland, Völkern, Völkern und Völkern haben nicht untergeben, die Karte der gesamten Welt werden heißt geführten Führer Adolf Hitler zu untergeben.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger offener, Völkern- und Rassenkrieger, sondern schärfen an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern. Die Bewegung ist zwar nicht zu werden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist kein noch viel größer als in die Vergangenheit.

Die völkerrassistischen sind also nicht, die Völkern - gegen alle weißen Völkern? - zu kämpfen keine Mittel und Eisenbahnen, Chemiefabrik und Eisenverarbeitung.

Oh „legal“ oder „illegal“, ob in Weltkrieg oder im Braunkampfer, ob mit Propagandaarbeit, bewaffnet oder mit einem Schießfeld andere Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gerdhard Lenz



TROTZ VERBOT NICHT TOT!


NS uudistebulletään
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Pricksõjajais ziojums
Intervija ar Molliju

Tevõs daja

NSK: Paldies par interviju! Turpinu labi atrādāt. Uzvaru ir mūsu!

Jūtieties brīvi un pievienojiet sapņiemējam dabas nosloguma vāciņus.

Mollija: Paldies, draugs! Dija jānēti jūsu smiegt ko intervija. Lūdzis, atstāst man tēmaļa adrešu, kad tā būs publicēta, un es pievienošu jūsu tēmaļa vietnes saitē ar interviju. Lūdziet man tikai teikt mūsu brošūras viā pasaudei rekonstruācijai. Dabvēz mūsu vāci ir vāgļi apgādāt. Het nezaukājiet tiešu! Ar jūsu palīdzību mūsu skaits pieaug ar katru dienu. Paldies meņam izplatīt patiesību, jo katrs vārds ir kā baltā Tumšā un zudēna šķērslis vāgā mēļiem. Mūsu smieņka ir kļūva parāk paipārocinātā, un šī pārmēģīgā paipārocinātība būs vāgā gals. Katrs pretīgā, pretīgā un ļēnā lieta, ko dara




the NEW ORDER
Number 179 (133) Printed 1975 April 20, 2012 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Discards of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Help Hitler!
Gerdhard Lenz



TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
FOR DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!



Translated from the SS Original

Julius Streicher: Der Stürmer Picture Book
The Poisonous Mushroom



Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Beckmann
Hitler in Italy



English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family



Theodor Fritsch
The Sins of High Finance



Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BDK



English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com



NSDAP/AO

Fight Back!



nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!